

یادمان یاور محرومان

سیدعبدالمجید ایروانی در سال 1315 در خانواده‌ای دیده به جهان گشود که از جانب والدین به سلسله جلیله روحانیت منتسب بود. والد معظم ایشان حضرت آیت‌الله العظمی آقای حاج سید عبدالحجت ایروانی (ره) از اعظام علمای عصر خود بوده و منابر تفسیری و مجالس بحث و تدریس خارج ایشان مورد استفاده عام و خاص قرار می‌گرفت و هر دو جد پدری و مادری نیز از روحانیون طراز اول تبریز و نجف اشرف بودند.

مرحوم ایروانی دوره تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در تبریز گذرانده و تحت تاثیر محیط روحانی خانوادگی و محضر ارزشمند والد ما جد به تحصیل دروس فقهی و معارف اسلامی علاقه مند گردید. ایشان مقدمات دروس علمی را در تبریز طی نموده و در سال 1332 وارد حوزه علمیه قم گردیده و به تکمیل تحصیلات عالی مشغول شدند و طریق پر مسئولیت و پرزحمت آباء و اجداد خود را برای نشر فرهنگ اسلامی پذیرفته و ادامه دادند. مرحوم ایروانی نزد حضرات آیات عظام بروجردی، شاهرودی، داماد و اراکی کسب فیض نمود و درس فقه و اصول را از محضر حضرت آیت‌الله العظمی امام خمینی (ره) فرا گرفت و تا زمان تبعید معظم له در سال 1342 از شاگردان ایشان بود و به تدریس سطوح در حوزه علمیه قم نیز مشغول بود.

مرحوم ایروانی پس از تبعید حضرت امام، فعالیت‌های سیاسی و مبارزه با نام ستمشاهی را آغاز کرد و پس از آنکه به دستور امام بزرگوار، امامت یکی از مساجد بزرگ تهران را به عهده گرفت، مبارزات خود را در سنگر مسجد گسترش داده و بر اثر فعالیت‌های دامنه‌دار و گسترده این مسجد را به عنوان پایگاه محم و مهمی برای اشاعه فرهنگ انقلاب و تبلیغ اسلام درآورد. فعالیت‌های مبارزاتی در طول دهه 50 که اوج اختناق و سرکوب مبارزین و علما بود ادامه داشت و با قبول مدیریت مهدیه تهران و احیاء فعالیت‌های فرهنگی این پایگاه، خدمت ارزنده دیگری صورت گرفت به طوری که مهدیه تهران به عنوان مجتمع عظیم فرهنگ اسلامی منشأ خدمات متنوعی برای روحانیت و اقشار مردم گردید.

مرحوم ایروانی در راه حق و استقرار حکومت اسلامی مبارزی نستوه و خستگی ناپذیر بود و آزار و اذیت فراوان رژیم و دستگیری‌های متعدد ساواک و فشارها و شکنجه‌های فراوان نتوانست در عزم و اراده ایشان خلل ایجاد کند و مبارزات خود را تا مرحله تحصن در دانشگاه تهران به منظور اعتراض به جلوگیری از ورود حضرت امام ادامه دادند که منجر به دستگیری ایشان و عده‌ای از علما گردید.

مرحوم ایروانی پس از پیروزی انقلاب ابعاد فعالیت فرهنگی و خدمات اجتماعی خود را توسعه داده و به واقع خود را وقف انقلاب نمود، با تشکیل جامعه روحانیت مبارز تهران به عضویت شورای مرکزی این جامعه پذیرفته شد و به تدریج مسئولیت‌های کلیدی و مهمی از سوی رهبر فقید انقلاب به ایشان محول شد، نمایندگی حضرت امام راحل در بنیاد مستضعفان از مسئولیت‌های اولیه بعد از پیروزی انقلاب محسوب می‌شود که در شکل‌گیری آن نقش بسزایی داشت. بخشی از خدمات فرهنگی و اجتماعی مرحوم حضرت آیت‌الله آقای حاج سیدعبدالمجید ایروانی عبارت بود از:

امامت مسجد حضرت ابوالفضل علیه السلام

مدیریت و سرپرستی مهدیه تهران

عضو اصلی شورای مرکزی جامعه روحانیت مبارز تهران

نماینده حضرت امام در بنیاد مستضعفان

دبیر جامعه روحانیت مبارز غرب تهران

سرپرست حوزه‌های علمیه جنوب و غرب تهران

مسئول کمیته امداد امام خمینی منطقه 17 تهران

عضو شورای مرکزی دفتر مقام معظم رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای

عضو شورای دبیرخانه مرکزی ائمه جمعه سراسر کشور

مسئول امور فرهنگی ستاد رسیدگی به امور آزادگان

مرحوم ایروانی مسئولیت‌ها و وظایف محوله را با خوشرویی و متانت و پشتکار خاصی انجام می‌داد به طوری که در اندک مدتی به عنوان خدمتگزار صدیق انقلاب، یار باوفای امام و رهبر معظم، باور محرومان، کفیل یتیمان، پناه مظلومان، حامی آزادگان، از محبوبیت خاصی برخوردار شد. با این وجود تدریس فقه را نیز در سال‌های پایانی عمر آغاز کرده بود.

تأسیس مدرسه دینی در تهران از آثار ارزنده آن مرحوم به شمار می‌رود که بعد از وفات ایشان به نام «مدرسه علوم اسلامی ایروانی حوزه علمیه طلاب دینی» نام‌گذاری شده و عملیات احداث آن خاتمه یافته است و تجدید بنای مهدیه نیز از برنامه‌های آتی فقید سعید بوده که پس از آغاز فعالیت مدرسه ایروانی به موقع اجرا گذاشته خواهد شد.

مرحوم ایروانی یکسال پایانی عمر خود را با کسالتی به سر برد که خود از عواقب آن آگاه بود ولی هیچگاه در چهره‌اش نگرانی و ناتوانی بیماری یافت نمی‌شد و فعالیت‌های خود را پی می‌گرفت و چون کوهی از ایمان و صلابت مقاومت می‌کرد و خدمت می‌نمود.

ایشان در سالروز رحلت جد بزرگوارش حضرت خاتم الانبیا و المرسلین و سبط نبی اکرم امام حسن مجتبی علیه السلام، دارفانی را وداع گفت و تمامی دوستان، آشنایان، مریدان، خانواده‌های معظم شهدا، جانبازان، آزادگان و محرومان را غرق ماتم کرد.

مردم قدرشناس و امت حزب الله با سوز و گداز و شور و شوق فراوان قدرشناسی شایسته‌ای از این عالم جلیل‌القدر و مبارز نستوه به عمل

آوردند. مراسم تشییع باشکوه، مجالس ختم متعدد، هفته، اربعین، ابراز احساسات در جراید و اظهار ارادت به طرق گوناگون، گوشه‌هایی از این تجلیل کم سابقه بود. غم و اندوه و فقدان ایشان هنوز هم در میان شاگردان و مریدان باقی است. تحلیل مقام معظم رهبری، آیات عظام، علمای اعلام و سلسله جلیله روحانیت، خطباء گرام، بیانگر موقعیت ویژه این عالم متقی، فاضل ارجمند و روحانی مبارز بود.